

29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὀσίου. Γεωργίου Νικομηδεῖας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ε'.

Τυπικὸν 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

* * * * *

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ει ει σα κ ε ε ε
σον μ ε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κ ε ε σο ο ον μ ε προ ο ο σ χ ε σ τη φω ν η η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ ε εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μ ε ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μ ε θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι ν η ει σα κ ε σο ον μ ε Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυ των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

A^{Δι} κσονται τα ρηματα μη οτι ηδυνθησαν
ωσει παχος γης εραγη επι της γης διεσκορπισθη
τα οστα αυτων παρα τον Αααδην^{Δι}

O^{Δι} τι προς σε Κυριε Κυριε οι οφθαλ
μοι οι οι μη^{Δι} επι σοι ηλπισα μη αντανεληστην
ψυχη ην μη^{Δι}

Φ^{Δι} υλαξον με απο παγιδος ης συνεστησαν το
μοι^{Δι} και απο σκανδαλων των εργαζομενων την α
νομιαν^{Δι}

Π^M εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι καταμονασει με εως αν παρελ
θω^{Δι}

Φ^{Δι} ωνη μη προς Κυριον εκεκραξα φωνη
μη προς Κυριον εδεηθην^{Δι}

E^{Δι} κχεω ενωπιον αυτην δε ησι ιιν
μη την θλιψιν μη ενωπιον αυτην απαγγελω^{Δι}

Ε^{Δι} ν τω εκ λειπειν ε ξε μη το πνευμα μη και συ εγνωσ
τας τριβουςμη^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε
κρυψαν πα γι δα μοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη^Δ

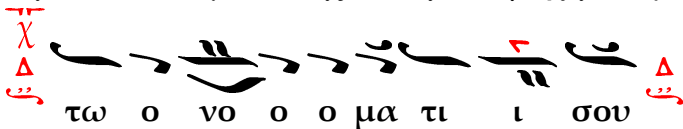
Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

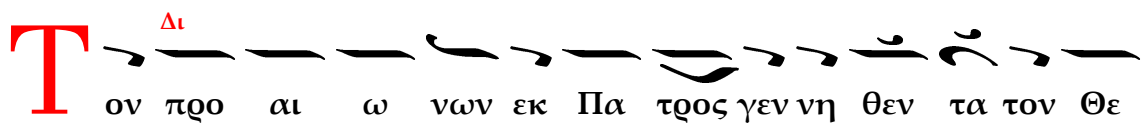
Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα^Δ

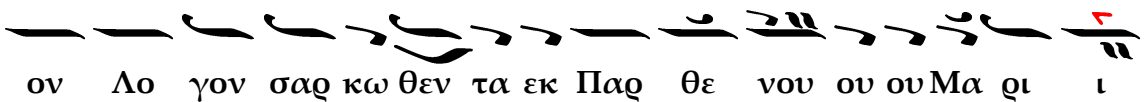
Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

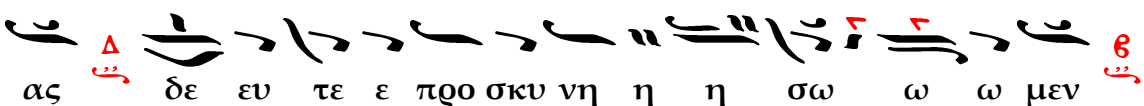
Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

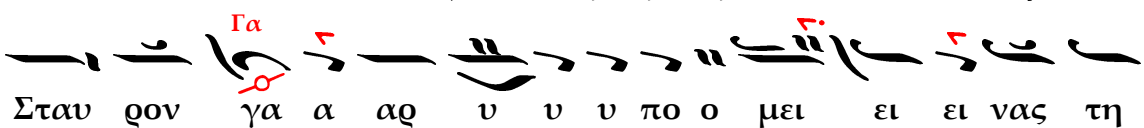
Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

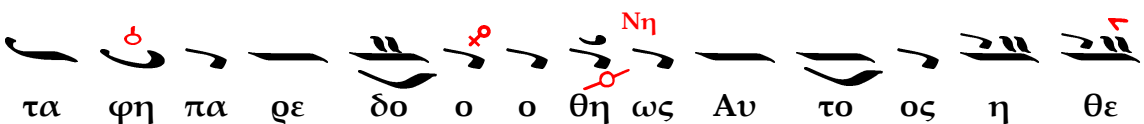
ἐξομολογήσασθαι
τω ο νο ο ο μα τι ι σου

T
ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε

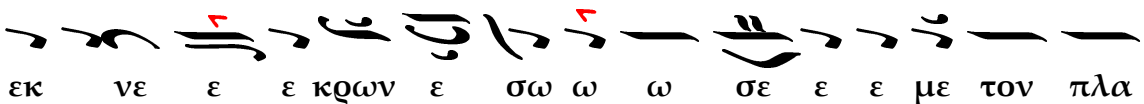

ον Λο γον σαρκωθεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι

ας
δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν

Σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη

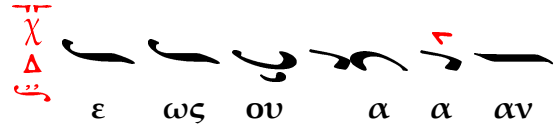

τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε

ε λη η η η σε και α να στα α ας ε

εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα

νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α

α α ανθρω πον

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου α α αν

τα α α πο δω ως μοι

X
ρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει

ρο γρα φον προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω

ε ξη η η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{Δι} προ σκυ νου ου
ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον
ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν ^Δ

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Χ
ει σα α α ^Δ

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου ^Δ

^{Δι} **Σ**υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν ^θ αυ τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ω ν η

μων ^Δ και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν ^Δ

Ἔτερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^Δ
εις την φω ^Χ

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου ^Δ

^{Δι} **Σ**ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την ^Δ και ε λε

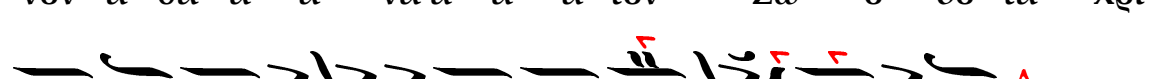

 γε ταιαις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

 κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ
 Nη

 κά θως ει πενως πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

 ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

 νον α θα α α να α α α τον ζω ο δο τα Χρι

 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'

Ἦχος Δι-Θ

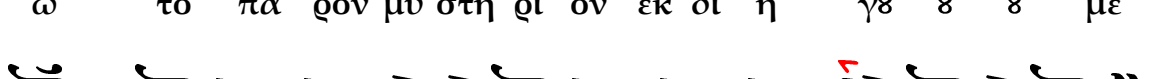
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται

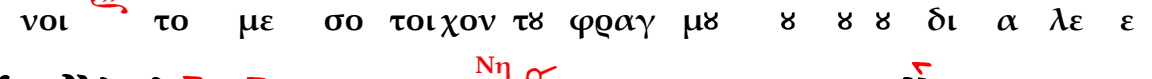
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

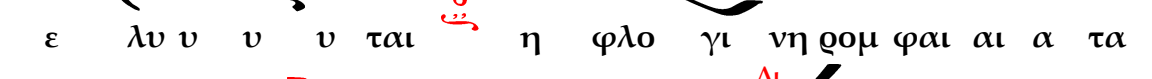

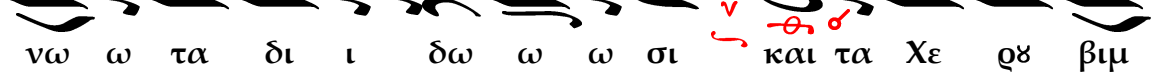
 στιν

 ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ υ ρι ι ι

 ω το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γ ρ ρ ρ με

 νοι το με σο τοι χον τ ς φρα γ μ ρ ρ ρ δι α λε ε
 Nη

 ε λυ υ υ υ ται η φλο γι νη ρο μ φαι αι α τα

 νω ω τα δι ι δω ω ω σι και τα Χε ρ ρ βι μ

 πα ρα χω ρει τ ς ξυ λ ρ ρ τη ης ζω ω η ης κα γω τ ς Πα

ρα δει σθ της τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω ου
 προ ε ξε βλη θην δι α της πα α ρα κο ο ης η γαρ
 α πα ρα λλα κτος ει κω ω ω ω ν τσ ς Πα α α
 τρος ο χα ρα κτη ρ της α ι̇ δι ο τη τος αυ τσ μο ρ
 φην δσ ς λσ ς ς λα μ βα α νει εξ α πει ρο γα
 μσ μη τρος προ ε ελ θων ου τρο πην υ πο ο μει
 ει ει νας ο γαρ ην δι ε μει νε Θε ος ων α α λη
 θι ι νο ος και ο ουκ ην προ σε λα βεν αν θρω πος
 γε νο με ε νος δι α α φι ι ι λα α αν θρω πι ι
 αν αυ τω βο η η η σω ω ω ω μεν
 ο τε χ θεις εκ Πα ρ θε νσ Θε ος ε λε ε η
 σο ο ον η η η η μας

Στίχ. 5. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 ηλ πι σεν νη ψυ
 χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Του Κυ ρι ς Ι η σσ γεν νη η θε ε εν τος

εκ της α γι ι α α ας Παρ θε ε νϑ πε φω ω
 τι ι σται τα συ υ υμ πα α α αν τα ποι με νων γαρ
 α γρα αυ λϑ ϑ εν των και μα γων προ ο ο σκυ νϑ εν
 των Αγ γε λων α νυμ νεν των Η ρω ω δη ης ε τα
 ρα α α ατ τε ε ε ε το ο τι Θε ος εν σαρ
 κι ι ι ε φα α νη Σω ω τηρ τω ων ψυ υ χω
 ω ων η η η η μων

Στίχ. ζ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι
 ον
Η βα σι λει α σϑ Χρι στε ο Θε ε ος βα σι
 λει α παν των των αι αι ω ω ω νων και η δε σπο
 τει α α σϑ εν πα σι γε νε α και αι γε ε νε ε ε
 α ο σαρ κω θεις εκ Πνευ μα το ο ος Α γι ι
 ϑ και εκ της α ει παρ θε νϑ Μα ρι ι α ας ε ε
 ε να α ανθρωω πη η η σας φως η μιν ε λαμ

ψε Χρι στε ο Θε ος τη ση η πα α α ρσ ι
 α φως εκ φω τος τσ Πα τρος το α παυ γα α σμα
 πα σαν κτι ι ι ι σιν ε φαι αι αι δρυ υ υ νε πα
 σα πνο η αι νει σε τον χα ρα κτη ρα της δο ξη ης τσ
 Πα α τρος ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας εκ Παρ
 θε ε ε νσ ς Θε ε ε ος ε λε ε η η
 σο ο ον η η η η μας

Στιχηρά προσόμοια τῶν Θεοπατόρων γ'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων των

α νο μι ων αυ τσ

Τον Θε ο πα το ρα πα αν τες α νευ φη μη
 σω μεν Δαυ ιδ τον Βα σι λε α εκ γαρ τσ τσ
 προ ηλ θε ραβδος η Παρ θε νος και εξ αυ της α
 να τε ταλ κεν α ανθος Χρι στος και τον Α δαμ συν
 τη Ευ α εκ της φθο ρας α νε πλα σα το ως ε

ευσπλαγχνος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη
ε παι νε σα τε

αυ τον παν τες οι λα οι

Των Προφητων τας προφησεις ει δεν εν γη η

ρα σα φως ο Ιωσηφ ο Μνηστωρ εμ φανως

πληρσ με νας μνησται ασ λα χων ξε ε νης χρη μα τι

σμης των Αγγε ε λων δε ξα μενος δοξα Θεω εκ

βοων των ο τι εν γη την ει ρη νην ε δω ρη η

σα α το

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
και η α

ληθει α τς Κυρι σ με νειεις τον αι ω ω να

Τον Αδελφοθεον παντες ανευφημη

σω μεν ως Ιεραρχη ον τα μαρτυριω

δε πα λιν εμ πρεψαν τα γεν ναι ως ου ταις ευ χαις

Ιησους ο Θεος ημων ο εν Σπηλαιω και

φατ νησπαρ γανω θεις σωσον παντας τς υ μνσ εν

τα ας σε

Ἦχος Πα

Δοξα Πατρι και Υιω και
Αγιω Πνευματι

Μνημεν επιιτε ελουουμεν Δαα

βιδ και Ιια κωωωβου ευσεβους

βασιλεωωσπροοφηηητου καια

ποστολουουπρωτου επισκοουοουπου

Κε αυτων γαρ τοις διιδαγμαασι

Πα πλαανης ααπααλλααγε εντες

Δι Χριστον δοξοολογουμεν τον εκ Παρθενου

αα νατειειειελλααααντα τον

Πα καισαρκωθε ενταα σωσαιτααψυχααα

ηηηημων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Και νυ υ υ νκαι α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω νων α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του

νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και

αι ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο

με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε

τε ε ε ε κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε

μει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο

ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε

ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι

α των ψυ υ χω ω ω ν η η η η μω ω ω ν

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τϵ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σϵ ρ Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ρ δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνϵ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δϵ ρς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

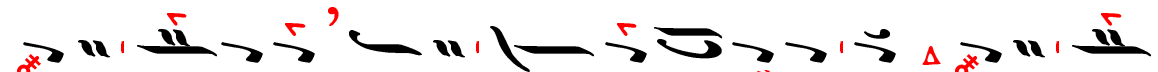

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν

τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νη και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλασμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ ρ

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ ρ
και πε ρι ι ε ζω σα το

Δ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σαστην του ξυ υ λου
κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε

κρωσας ε φω ω τισας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γερ σει σου δι ο βο ω μεν σοι ζω ο δο ο
τα Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται

Εν τω σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη λω μενος ηλ
λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω
πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
κεν τησαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα αφον η τη σαν το
την σην ε ξου σι ανου κ ε ε πι στα με νοι αλλ ο δι οι κτον
σπλα γχνω σου κα τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η η
μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εις μα κρο

ο τη η τα η με ρων

Ζω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος
υ πο στας δι α θνη τας εν Α δη δε κα α τελ θων ως δυ

να τος τους ε κει την ε λευσιν μενον τας την σην α
 φαρ πα σαςως εκ χει ρος κραταιου Πα ρα δει στον ανθ Α δου οι
 κειν δε δω ρησαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου
 σι την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν δω ρησαι ι λα
 σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Δόξα.

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

ε ρε ω ων μνη μη και βα σι λε ε ε ω ων
 κρα α α τος τε και ευ φρο συ υ νη η γε
 γο ο ο ο νεν ο ο το ο κο ο ο ος σου και εν αυ
 τω καυ χω ω με ε ε νοι λε ε γο ο ο ο μεν Πα
 τερ η μων ο εν τοις ου ρα α νοις α γι α σθη
 η η τω το ο νο μα α σου ου φι λα α αν θρω ω ω
 πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ^{Πα} αὶ νῦ νῦ νῦν καὶ αὶ αὶ αὶ εὶ καὶ εἰς
τῶ ῶ ῶ αὶ αὶ ῶ ῶ ῶ νῶ τῶν αὶ ῶ ῶ ῶ
ων α α α μην

Χ^{Πα} ο ρευ οὐ σιν ἀγ γε λοι πα ἀντες ἐν οὐ ρα α
νω καὶ ἀ γαλ ἀ λο ο νται ση η με ε ε ε ρον
σκιο τὰ ἀ δε πα σα α α η η κτι ι ι σις δι α
τον γεν νη θε ἐν τα ε ε ἐν Βη θε ε ἐμ Σω τη η
ρα Κυ υ ρι ι ι ον ο τι πα α α σα α πλα
α α νη τῶν εἰ δῶ λων πε ε ε ε πα α α αυ
ται καὶ βα σι λε ε ευ εἰ Χρι ι στο ος εἰς του ο υς αὶ
ῶ ῶ ῶ νῶ α α α α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ὶδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα νατον η ζω η η
α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της θε ο τη τος θ ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι Δ

Δόξα.

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Ευ α γ γε λι ι ζα Ι ω ση φ τω Δα βιδ τα θαν
μα τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ
ο φο ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ
νη σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι
α γ γε λα χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον
τον Θε ον σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σα Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι οι οι

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἔαν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν

...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *